

Nogle historiske, esoterisk belyste detaljer om Skæbnespydet og andre talismaner der blev vædet med Frelserens blod.

Hvordan spydet der gennemborede Jesus Kristus, blev åbenbarings og magts talisman. Den romerske centurion Gaius Cassius så på at legionærerne udførte Jesu Kristi henrettelse, og ligesom de var han imponeret over nazaræerens mod og værdige holdning på korset. Det var profeteret om Messias: "Intet ben skal sønderbrydes". Annas, det jødiske råds aldrende rådgiver, og Kajfas, begge ypperstepræster, var fast besluttet på at Kristi legeme skulle lemlæstes for at kunne bevise for masserne at Jesus ikke var Messias, men en kætter. Annas var en autoritet med hensyn til den jødiske lov der sagde at ingen måtte henrettes på sabbaten (næste dag). Straks bad de Pontius Pilatus om tilladelse til at knuse de korsfæstede mænds knogler, så de korsfæstede kunne dø på denne dag, fredag 5. april år 33 e. Kr.

En gruppe tempelvagter blev sendt ud til den høj der hed Golgata (hovedskalsted). I spidsen for dem bar anføreren Herodes Antipas', jødernes konges, spyd der var symbolet på retten til at udføre denne handling. Ellers ville de romerske soldater ikke have tilladt ham at røre de korsfæstede. Det samme spyd blev kastet mod den unge David af kong Saul i et anfald af skinsyge. Og dette tegn på magt over liv og død havde været i Herodes den Stores besiddelse, da han gav ordre til at myrde alle små drengebørn i Judæa, fordi han ville dræbe det barn som ellers ville vokse op og blive "jødernes konge". Nu blev spydet båret for at have "ret" til at knuse Jesu Kristi knogler. Man troede også at dette ville forhindre offeret i at reinkarnere!

Da tempelvagterne kom til de korsfæstede, vendte de romerske soldater sig bort i afsky. Kun opsynsmanden Gajus Cassius var vidne til, hvordan yppersteprestens folk med køller knuste lemmer og hoved på Gestas og Dismas som var naglet til korsene på hver side af Jesus Kristus.

Den romerske centurion følte en sådan modbydelighed, at han stormede til hest frem mod det høje midterkors og stødte sit spyd ind i Jesu højre side, af medlidenhed. Straks flød der blod og vand ud. Romerske soldater lærte at stikke et spyd ind i højre side på de faldne, for at se om de var døde. Hvis de ikke var helt døde, ville blod og vand flyde ud.

Man siger at i det øjeblik hvor Gajus førte spydet, holdt han menneskehedens skæbne i sine hænder. Det spyd der havde gennemboret Kristi side blev en magisk talisman. Senere blev en af naglerne fra korset anbragt i spydbladet. Den som ejede det og forstod de magter der er forbundet med det, holdt verdens skæbne, på godt og ondt, i sine hænder. Det spyd hvormed han havde gennemboret Kristi side, blev en magisk talisman. Senere blev en af naglerne fra korset anbragt i spydbladet. Den som ejede det og forstod de store magter der blev forbundet med det holdt verdens skæbne på godt og ondt i sine hænder.

I templet hvor Kajfas og Annas ventede på budskabet om lemlæstelsen af Messias' Legeme, sønderreves tempelforhænget fra øverst til nederst og afslørede Pagtens Ark der nu revnede i siderne og åbnede sig, så den dannede et kors.

Symbolisk: Forhænget, sløret der skilte forgården fra det hellige sted (sjælen) og fra det allerhelligste (ånden, monaden) betyder at den fjerde indvielse er bestået, og åbenbaringen af Faderen, monaden, sker.

I bredere forstand flængede Jesus Kristus (to i én) forhænget der havde afspærret menneskeheden fra Guds Rige. En særlig tjeneste, også for forbindelsen mellem det åndelige Hierarki og mennesket.

Det er blevet moderne at påstå at korsfæstelsen ikke har fundet sted, at den kun var et hologram, eller at det ikke var Jesus der blev korsfæstet, men en fætter, bror eller klon. Imod disse postulater står en lang række vidner, hændelser og okkulte facts. Den åndelige betydning af ofret på Golgata kræver et dybt og grundigt studium. En gruppe historiske personer af ret høje udviklingsgrader, enten på Lysets eller mørkets Vej, inkarnerer med ca. 1000 års mellemrum. Nogle af dem skal nævnes her. De var i begivenhedernes brændpunkt f.eks. i det niende århundrede og i det tyvende århundrede.

Skæbnespydet havde hvilet i skatkammeret på Hofburg en del år op til 1939 hvor Adolf Hitler indtog Wien. Spydbladet er forsynet med et solidt metalstykke med fremspring der symboliserer duevinger. I en lang åbning i midten af bladet sidder en nagle fra korset, fastholdt med guld-sølv- og kobbertråde.

Nogle af de personer der i nyere tid har haft voldsomme åbenbaringer, udløst af at betragte spydet, om Golgata-dramaet og/eller af Tidsånden, også kaldet Gralens Ærkeengel, eller af Tidens Anti-Ånd, var Rudolf Steiner, generalkvartermester Helmuth von Moltke, dr. Walter von Stein, Trevor Ravenscroft og Adolf Hitler.

dokument fra Pontius Pilatus, der gav ham ret til at begrave Jesu legeme. I sin hånd holdt han jaspisskålen, hvori han ville opsamle det hellige blod – den samme skål, Jesus havde lagt det indviende brød og vinen i, ved den sidste nadver. Jaspisskålen var indeholdt i en stor sølvkalk der menes at være blevet overrakt af den mystiske Melchizedek til Abraham. Siden kom den i Josefs eje, i hvis hus Den Hellige Nadver fandt sted.

På korsfæstelses-stedet blev Josef vidne til lemlæstelsen og til at den romerske centurion stak spydet i siden på Frelseren. Og straks var det som om selve Solen formørkedes, og der lød en vældig torden. Og han faldt på knæ foran Messias' legeme der skinnede med et helligt lys i mørket. Korsfæstelsen medførte en forandring, en Kristusimpuls ind i Jordens aura, konkret ved at Jesu Kristi blod dryppede på jorden, og en homøopati-lignende virkning højnede hele verden og skabte en ny epoke.

Ordet gral stammer fra "graduale", gradvis udvikling, vækkelse af sjælens liv. Gralen beskrives af minnesangeren som en ædelsten (jaspis), der var et alkymistisk symbol for det tredje øje.

Kristi inkarnation i Jesu legeme og blod, var et aspekt af Sol-åndens nedstigen i Månens Kalk, det billede der i middelalderen blev symbolet på Den Hellige Gral.

Gralen står for åndelig udvikling, og Skæbnespydet, som det kom til at hedde, er talismanen på godt og ondt, for politisk magt.

Da Rudolf Steiner nåede intuitionsplanet, forbløffede det ham at Aksha-optegnelserne bekræftede Det Nye Testamente. Han beskrev Jesus på sine rejser til Østen, hørte de onde magters triumfhymne overalt, især netop i de templer hvor åndens mysterier var blevet dyrket. Og Steiner fandt sig stående foran korset på Golgata, da han oplevede at skue de kosmiske optegnelser.

Steiners kristologi skyldes denne oplevelse: "Min sjæls udvikling hviler på den kendsgerning at jeg stod foran Golgatas mysterium, dybt gennemtrængt af en højtidsfuld viden".

Kristi blods talisman, Skæbnespydet, har stærke psykometriske egenskaber. Dr. Walter Stein der havde trænet sig op til transcendentale bevidsthed, så nøje på Skæbnespydet der lå i montren. Var det virkelig det spyd som den romerske centurion havde stukket ind i Kristi side, som en barmhjertigheds gerning? Han blev brat kastet ind på et højere bevidsthedsplan. Højt oppe kunne han skelne en mægtig skikkelse, der stod i spidsen for en hærsker af engle. Han forstod at det var Tidsånden, også kaldet Gralens Ærkeengel.

De forskellige holdere af spydet i Kristendommens historie, kunne forme verdenshistorien ved at udføre Tidsåndens rette hensigter og opfylde de krav der i tiden stilledes for den menneskelige bevidstheds udvikling. Eller han kunne blive et redskab for Tidens Anti-ånd og lokke menneskene til at tilbede falske guder og føre dem ned i materialismens afgrund.

Blandt holdere af spydet kan nævnes: Konstantin den Store, Justinian, franker-hærføreren Karl Martel, Karl den Store (800 e. Kr.) I alt 45 kejsere havde ført Skæbnespydet imellem Karl den Stores kroning i Rom og det gamle tyske kejserriges fald nøjagtig 1000 år senere. Der iblandt Frederik Barbarossa (1152-1190) og Frederik II Hohenstauffen (1212-1250). Napoleon forsøgte at få fat i spydet efter slaget ved Austerlitz, men det var blevet smuglet ud af Wien lige før slaget.

Den sidste der tog spydet (ud af montren på Hofburg), var Adolf Hitler, i Wien i 1939, men hvor han allerede i sin ungdom, ved et møde med spydet, lod sig besætte af den mægtige Anti-ånd, Antikrist. Det øjeblik hvor den tyske Fører bemægtigede sig det gamle våben, må være det mest kritiske i det 20. århundrede, indtil amerikanerne ved en tilfældighed fandt spydet og div. regaler gemt i en tunnel i det sønderbombede Nürnberg, den 30. april 1945, på den dag hvor Hitler begik selvmord i Berlin. Så indvarslede USA atomalderen med bombing af Hiroshima og Nagasaki.

Kun Winston Churchill advarede verden om at Hitlers indtog i Wien betød at en verdenskrig nu var uundgåelig. Walter Stein så klart Hitlers planer om verdens erobring og havde advaret Churchill. General Dwight Eisenhower bestemte at Habsburg-regalierne skulle sendes til Østrig. I dag ligger spydbladet igen i skatkammeret på Hofburg.

Udover magien der forbinder Skæbnespydet og handlingerne på Jorden, med de store himmelvæsener og deres hærskarer, som flere har oplevet, er der en dyb symbolik i spydbladet med naglen, sådan som Helmuth von Moltke, der 1000 år tidligere var pave Nikolaj I, nu til fulde forstod. Den middelalderlige pave havde grublet meget over spørgsmålet om de modstridende faktorer, skæbne og fri vilje. Ved at besøge spydet, kom von Moltke til den erkendelse at naglen der sad i spydbladet, rummede svaret på gåden om skæbne og den frie vilje. I det mest intense øjeblik af sin transcendentale vision forstod general von Moltke den sande betydning af Skæbnespydet der nu viste sig for ham i form af et mægtigt åbenbarings-symbol. Han forstod nu at spydbladet repræsenterede skæbne, Lovens funktioner der jo forvandlede forgangne århundreders begivenheder til mønstre for nye verdensbegivenheder.

Og han forstod at naglen i spydet symboliserede det enkelte menneskes skæbne der er uløseligt vævet sammen med den historiske proces.

Universel Lov og kosmiske Medskabere, sammen med stjernerne i deres baner, anviser de rette og lykkelige udviklingsveje for alle mindre skabninger, også for mennesket, tænkeren, mikrokosmos. Men at være på tværs af udvikling og nødvendige forandringer, bevidst eller påtvunget, giver stor lidelse.

Spydets symbolik kan stadig anspore til visdom og selverkendelse gennem medlidenhed.

Peter Fich Christiansen

Kildemateriale: Skæbnespydet af Trevor Ravenscroft